

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่ จังหวัด นราธิวาส: กรณีศึกษา แผนปฏิบัติการ การแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัด ชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2558-2560*

ศักรินทร์ เสาร์พูน**

ประพนธ์ สหพัฒนา***

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอผลการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำแผนปฏิบัติการ การแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2558-2560 ไปปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส ในประเด็นที่เกี่ยวกับ 1) ระดับความสำเร็จของแผนปฏิบัติการ การแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2558-2560 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำแผนปฏิบัติการ การแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2558-2560 ไปปฏิบัติ และ 3) ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมในการนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส การศึกษารั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยแบบผสมผสานวิธีโดยเน้นการวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลัก เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากผู้นำประชาชน จำนวน 407 คน และเสริมข้อมูลด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยสัมภาษณ์เชิงลึกผู้นำประชาชนจำนวน 10 คน

ผลการศึกษาพบว่า ระดับความสำเร็จในการนำแผนปฏิบัติการ การแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2558-2560 ไปปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส ประสบความสำเร็จทุกด้านอยู่ในระดับสูงและมีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมและภาคประชาชนในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยกลไกความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยสมรรถนะและความเพียงพอของทรัพยากร และปัจจัยทัศนคติของเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

คำสำคัญ: การนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ จังหวัดชายแดนภาคใต้

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส: กรณีศึกษา แผนปฏิบัติการ การแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2558-2560” คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

** ศูนย์สาธารณประโยชน์และประชาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อีเมล: Sakkarin_gap@outlook.co.th

*** คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

The Success of Policy Implementation in Narathiwat: A Case Study of Action Plans and Problem-Solving for Southern Border Provinces Development, 2015–2017*

Sakkarin Saophun**

Prapon Sahapattana***

Abstract

This article presents the factors affecting the successful implementation of action plans and problem-solving efforts in southern border provinces development during 2015–2017 in Narathiwat. It explores appropriate guidelines and suggestions for policy implementation. A mixed-method approach was used that focused on quantitative data analysis. Data were collected via a survey of 407 persons in 13 Narathiwat districts. Qualitative data was gathered through interviews of 10 persons.

We found that there was successful implementation at all levels. Four factors affecting success had statistical significance at the level of $.05 >$ the level of societal and individual participation in policy implementation; the extent of cooperation within the government sector; performance factors and adequacy of resources; and the attitude among government workers towards policy implementation.

Keywords: Policy implementation, success factors, Southern Border Provinces

* This article is an excerpt from a Master's thesis, Graduate School of Public Administration, National Institute of Development Administration (NIDA).

** School of Public Administration, National Institute of Development Administration (NIDA).

E-mail: Sakkarin_gap@outlook.co.th

*** School of Public Administration, National Institute of Development Administration (NIDA).

การจัดการปกครองสาธารณะแนวใหม่: กรณีเมืองขอนแก่น

ธนภูมิ นราธิปกร*

ศุภวัฒน์นกร วงศ์ธนวสุ**

กิตติบดี ไยพุล***

บทคัดย่อ

ปัจจุบัน รัฐบาลมีบทบาทสำคัญในการกำหนดให้ท้องถิ่นนำนโยบายของส่วนกลางไปปฏิบัติ จังหวัดขอนแก่นเป็นหนึ่งในจังหวัดที่ประสบกับปัญหาต่าง ๆ หลายด้าน และได้เล็งเห็นว่า หากรอคอยให้ รัฐบาลกำหนดนโยบายต่าง ๆ ก่อนที่จะแก้ไขปัญหาของท้องถิ่น อาจเป็นการช้าไป และอาจจะพบว่า นโยบาย นั้นไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่น ดังนั้น จังหวัดขอนแก่นจึงก้าวข้ามอุปสรรคและ ข้อจำกัดจากการรวมศูนย์อำนาจ โดยการนำแนวคิดการจัดการปกครองสาธารณะแนวใหม่ (New Public Governance) มาใช้ การดำเนินการตามแนวทางนี้เป็นที่รู้จักกันในชื่อว่า “ขอนแก่นโมเดล”

จากการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ผู้นำโครงการ เอกสารต่าง ๆ และจากการสังเกตการณ์ ของผู้วิจัยพบว่า ขอนแก่นโมเดลอิงอยู่บนหลักการของแนวคิดการจัดการปกครองสาธารณะแนวใหม่ (New Public Governance) ผ่านการสร้างความร่วมมือของ 5 ภาคส่วน อันได้แก่ สถานศึกษา ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและสื่อ และประชาชน ภายใต้แนวคิด Quintuple Helix Model ทั้ง 5 ภาค ส่วนนี้ได้ร่วมกันปรึกษาและหาช่องทางในการผลักดันให้โครงการก่อสร้างรถไฟฟ้ารางเบาของจังหวัด ขอนแก่น ที่เกิดจากการระดมทรัพยากรและร่วมกันลงทุน โดยการเสริมสร้างและกระตุ้นการมีส่วนร่วม ของประชาชน ทำให้โครงการนี้ได้รับการอนุมัติจากนายกรัฐมนตรี

คำสำคัญ: การจัดการปกครองสาธารณะแนวใหม่ ขอนแก่นโมเดล ขอนแก่นสมาร์ทซิตี

* หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น
อีเมล: tanapoom.n@kkumail.com

** วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น
อีเมล: supawata@kku.ac.th

*** คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
อีเมล: ykitti@kku.ac.th

New Public Governance in Practice: The Case of Khon Kaen City

Tanapoom Naratippakorn*

Supawatanakorn Wongthanavasu**

Kittibodee Yaipool***

Abstract

In a highly centralized administrative structure, such as in Thailand, it is a challenge for administrative units to observe the principle of new public governance. The government is the major actor in public policy, and it exerts a strong influence on administrative units in the development of local policy action and service provision. While envisioning and embracing a national smart city policy as a strategy to solve local problems and improve the wellbeing of the residents, Khon Kaen City has moved away from the conventional public management paradigm to that of new public governance, commonly dubbed the Khon Kaen Management Model.

Based on primary data collected through interviewing project leaders, secondary data collected from project documents, and observations by the researchers, it was found that the model observed the core principle of network governance. This study found that the overarching principle of network governance was made possible by employing the Quintuple Helix Model, stipulating the collaborative contributions of five engaged parties; academia, the public and private sectors, civil society and media, and a socio-ecological environment made up of active citizens working together as policy coalition partners. These groups worked to advocate and solicit policy support and gain the required authorization from the central government for the construction of a light rail system in the city. Also, a decision making and management system was designed to allow for resource exchange, joint investment of the public and private sectors, maximizing civic engagement, and co-production of public goods.

Keywords: New Public Governance, Khon Kaen management model, Khon Kaen smart city

* Master of Public Administration, College of Local Administration, Khon Kaen University.

E-mail: tanapoom.n@kkumail.com

** College of Local Administration, Khon Kaen University.

E-mail: supawata@kku.ac.th

*** School of Law, Khon Kaen University.

E-mail: ykitti@kku.ac.th

การวิเคราะห์องค์ประกอบของการถ่ายทอดเทคโนโลยีของหน่วยงานภาครัฐ บริบทระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์

ปัญญิตา ศรีนิติวรวงศ์*

อรพรรณ คงมาลัย**

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของการถ่ายทอดเทคโนโลยีของหน่วยงานภาครัฐกรณีศึกษาระบบจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยอิเล็กทรอนิกส์ (e-GP) โดยการเปรียบเทียบองค์ประกอบของผู้ถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ประกอบของผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในหน่วยงานกรณีศึกษา 4 แห่ง ที่เป็นหน่วยงานนำร่องของการใช้ระบบ e-GP ได้แก่ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคกรมทางหลวง และกรมทางหลวงชนบท โดยทำการแจกแบบสอบถามทางออนไลน์และออฟไลน์จำนวน 520 ชุด และได้รับแบบสอบถามกลับมาครบตามจำนวนที่แจก คิดเป็นร้อยละ 100 อย่างไรก็ตาม แบบสอบถามที่สมบูรณ์พร้อมต่อการวิเคราะห์มีจำนวน 500 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.15 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ประกอบกับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ชี้ให้เห็นว่า ในกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของหน่วยงานภาครัฐ กรณีศึกษาระบบจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยอิเล็กทรอนิกส์ (e-GP) ปัจจัยด้านลักษณะของผู้ถ่ายทอดเทคโนโลยีมีองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดคือความตั้งใจของผู้ถ่ายทอดเทคโนโลยี ในขณะที่ปัจจัยด้านลักษณะของผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีมีองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบเช่นกัน โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดคือความสามารถในการดูดซับความรู้

คำสำคัญ: การถ่ายทอดเทคโนโลยี ระบบจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยอิเล็กทรอนิกส์ นวัตกรรมภาครัฐ การวิเคราะห์องค์ประกอบ

* วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อีเมล: pantita.mtt33@gmail.com

** วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Factors Affecting Government Technology Transfers: Electronic Procurement in the Thai Government

Pantita Srinitiworawong*

Orapan Khongmalai**

Abstract

This study aims to identify factors behind successful technology transfers between the central government and other government organizations and state enterprises. The research focuses on the context of Electronic Government Procurement or e-GP and sender and receiver characteristics within the context of technology transfer, absorptive capacity, and government technology transfer theories. Data were collected via specialist interviews and a questionnaire distributed to a sample of respondents from organizations that had most decreased their procurement costs through the use of an e-GP system; namely, the Electricity Generating Authority of Thailand (EGAT), the Provincial Electricity Authority (PEA), the Department of Highways, and the Department of Rural Roads. A total of 500 usable questionnaires were collected (a 96.15 percent response rate). Exploratory factor analysis (EFA) and confirmatory factor analysis (CFA) were used in the data analysis. The results indicate a number of differences between senders and receivers. Among the three dimensions of sender characteristics, the most important was sender willingness. Of the three receiver characteristics, the most important was their absorptive capacity

Keywords: Government technology transfer, e-GP, electronic procurement, government innovation, exploratory factor analysis

* College of Innovation, Thammasat University.

E-mai: pantita.mtt33@gmail.com

** College of Innovation, Thammasat University.

Economies of Scale for Local Governance in the Northeast Region of Thailand*

Direk Patmasiriwat**

Darunee Pumkaew***

Abstract

This case study is set for two objectives. First, to test the hypothesis of economies of scale in local administration with a focus on the Northeast region of Thailand. We assume there are potentials gain from local amalgamation and that the benefit may outweigh costs of transformation. An econometric model is used to estimate the relationship of the cost of local public goods; specifically, i) staff per 1,000 population ii) personnel expenses relative to the population iii) service expenditure per population are treated as dependent variables and tested against a set of explanatory variables. The second objective is to obtain data on the progress of three local units in Ubon Ratchathani province that have planned to merge: Khamyai Tambon Municipality, Patum Tambon Municipality and Rainoi Sub-District Organization. We use quantitative and qualitative information from site visits and interviews with top administrators about the motivations, expectations, and process of amalgamation. The research findings show that increases in population size may lead initially to a reduction in local administrative organizations' costs, resulting in economies of scale; moreover, larger local administrative organizations may enjoy greater economies of scale than is the case for smaller local administrative organizations.

Keywords: Economies-of-scale, amalgamation process, citizenry referendum, local administration in Northeast Thailand

* This paper is part of the research project "Economies-of-Scale in Local Administrative and the Potential Analysis of Local Amalgamation", under the Thailand Research Fund (TRF) and Consulting Center, National Institute of Development Administration, 2017-2018

** School of Development Economics, National Institute of Development Administration.

E-mai: direk.p@nida.ac.th

*** Faculty of Political Science, Ubonratchathani University.

การประหยัดจากขนาดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์*

ดารุณี พุ่มแก้ว**

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการประหยัดจากขนาดและศักยภาพในการควมรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้วิธีวิจัยแบบผสมระหว่างเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาใน 2 วัตถุประสงค์หลักคือ 1) เพื่อทดสอบสมมติฐานการประหยัดจากขนาดในการบริหารท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ งานวิจัยใช้แบบจำลองเศรษฐมิติโดยให้ความสำคัญกับตัวชี้วัดต้นทุนและนำไปทดสอบข้อสันนิษฐานการประหยัดจากขนาด ประกอบด้วย ก) จำนวนบุคลากรต่อประชากรพันคน ข) รายจ่ายบุคลากรต่อประชากร ค) ค่าใช้จ่ายการจัดบริการประชาชนต่อจำนวนประชากร 2) เพื่อศึกษาข้อมูลการดำเนินการควมรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยศึกษากรณีการควมรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งประกอบด้วย เทศบาลตำบลพุม เทศบาลเมืองขามใหญ่ องค์การบริหารส่วนตำบลไธสง ผลการศึกษาพบว่า หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีจำนวนประชากรมากขึ้นระดับหนึ่งอาจทำให้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อจำนวนประชากรลดลงในช่วงแรกและเกิดการประหยัดจากขนาด เมื่อองค์กรมีขนาดเหมาะสมจะเกิดการประหยัดขนาด และค่าใช้จ่ายการจัดบริการต่อประชากรน้อยกว่าองค์กรขนาดเล็ก

คำสำคัญ: การประหยัดจากขนาด การควมรวม ประชามติ

* คณะพัฒนาเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อีเมล: direk.p@nida.ac.th

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

Managing Human Resources in light of New Public Management Ideals: Corroboration from an Australian Public Sector Organization

Anup Chowdhury*

Nikhil Chandra Shil**

Abstract

Since 1980s the Australian public sector has been dominated by the New Public Management (NPM) ideals and introduced private sector management practices. The NPM ideals created changes to the structure, processes and human resources of public sector organizations with the objective of getting them to run well. Against this background the wide-ranging reforms and NPM ideals related to human resource practices in the Australian public sector offer a context for the present study. The present study intends to explore in-depth how human resource management practices, one of the important management control tools are implicated in an Australian public sector organizations and its wider organizational setting. A Government Department in the Australian Capital Territory (ACT) has been adopted as a field of investigation for the purpose of this exploration. The qualitative research approach was adopted and data was collected in the case study tradition. The main data sources were archival official documents and interviews. The primary interview method used in this study was unstructured and open-ended. In addition, the researchers used direct observation to supplement and corroborate the archival documents and interview data. Empirical evidence collected on the organizations suggests that implementing human resource management practices in the researched Government Department were a response to pressures from NPM reform initiatives in Australia. The objectives of implementing these human resource management practices in the researched organization were to facilitate goal congruence between the organizations and the people within it. By enhancing our understanding of human resource management practices within this public sector organizations, this research will provide a better understanding of the human resource management control mechanisms of the public sector organizations in the context of implementing NPM ideals.

Keywords: Management control system, human resource management, new public management, public sector, Australia, structuration theory

* Department of Business Administration, East West University, Bangladesh

** Department of Business Administration, East West University, Bangladesh

E-mail: nikhilacc@yahoo.com

การจัดการทรัพยากรมนุษย์ตามแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่: ความร่วมมือขององค์กรภาครัฐในออสเตรเลีย

Anup Chowdhury*

Nikhil Chandra Shil**

บทคัดย่อ

ตั้งแต่ทศวรรษที่ 80 เป็นต้นมา ภาครัฐของออสเตรเลียได้นำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management – NPM) มาใช้และยังนำไปใช้กับการบริหารจัดการในภาคเอกชนอีกด้วย แนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง กระบวนการทำงาน และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรภาครัฐเพื่อปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น การปฏิรูปภาครัฐด้วยแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรมนุษย์ของออสเตรเลียจึงเป็นที่มาของการศึกษาในครั้งนี้ ทั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเชิงลึกว่าการจัดการทรัพยากรมนุษย์ซึ่งเป็นหนึ่งในเครื่องมือสำคัญต่อการขับเคลื่อนการดำเนินงานได้ถูกนำไปใช้ในองค์กรต่าง ๆ ในภาครัฐของออสเตรเลียอย่างกว้างขวางและเป็นระบบ โดยศึกษาจากหน่วยงานในเขตปกครองพิเศษออสเตรเลียแคพิทอลเทร์ริทอรี (Australian Capital Territory: ACT) เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพโดยศึกษารวบรวมข้อมูลจากกรณีศึกษา แหล่งข้อมูลหลักได้จากเอกสารและการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างซึ่งเป็นแบบปลายเปิด นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้มีการสังเกตการณ์เพิ่มเติมอีกด้วย ข้อมูลเชิงประจักษ์รวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งมีการนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ไปใช้กับการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร เป้าหมายของการจัดการทรัพยากรมนุษย์ตามแนวทางนี้คือ ช่วยให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องระหว่างองค์กรกับการบริหารคนในองค์กร งานวิจัยชิ้นนี้จะทำให้เข้าใจการจัดการทรัพยากรมนุษย์โดยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับกลไกการกำกับดูแลการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรภาครัฐในบริบทของการจัดการภาครัฐแนวใหม่

คำสำคัญ: ระบบการควบคุมดูแล การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การจัดการภาครัฐแนวใหม่ ภาครัฐ ออสเตรเลีย ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์สองทาง

* Department of Business Administration, East West University, Bangladesh

** Department of Business Administration, East West University, Bangladesh

อีเมล: nikhilacc@yahoo.com